

אמר שמואל בעבר עברי. פי' ר"ח דשמואל פליג עליה דרב וליה הלכתא כוותיה דרב דאמר הכישה בזמןל ותבא חייב ויכון משמע דפליג והלכתא כוותיה מדבצי גמרא לסיועי לרב ודחי ליה בדומה: **דל** בני ל"ה גופיה. אע"ג דבפ"ה דקדושין

לָבָא אַ מײַן פֿײַג מײַהל
שאלה ופקדון הלכה
א ב סמג עשין כג טוש״ע
ח״מ ס׳ טוש״ע ו וטע״
ח:
ב ב מײַן שם הלכה א
טוש״ע ס׳ טע״ה א:
בא ב מײַן שם הל׳ ב
טוש״ע שם סע״ו ז
ודלא כרבי:
בב ד מײַן פֿײַג מײַהל
מעילה הלכה ד:
ה ה״מ פֿײַג מײַהל שמירות
הלכה ח טוש״ע ח״מ ס׳
שקל טע״א א״ח:

עבד כיד רבו אמר
אלא קני ליה גופיה
בעבד כנעני נעשה
קל והוא תבא מיתבי
ויד בנו ביד שלוחו
י בשלמא לשמואל
ברייחא בעבד כנעני
יד רב לא תימא נעשה
באמר ליה הכישה

בִּינָה שִׁמְעָתָה מְרֻשָּׁת מִשְׁאֵל נִחְיִיב
שׁוֹאֵל בְּאוֹנֶסֶן. לְכֹאֲרֵה נִרְאֶה
דְּמִיירִי שִׁנְאָתָה מִיד לְסִימָטָה אִו
לְדִי רַחֲמֵי דְחֶסֶד כְּאִילוֹ מִשְׁכֵּה שׁוֹאֵל
אֲבָל יִנְאָתָה מִיד לְרַחֲמֵי לֹא כִיּוֹן
דְּמִשְׁכֵּה אִינוֹ קוֹנֵה דְרַחֲמֵי וְהֵא דִלָּא
הוֹרֵךְ רַב לְפָרֵשׁ דְּשִׁיטָּה הוּא דִלָּא
עֲדִיק מְמַשִּׁיכָה אִי נִמִּי סָתֵם מְרֻשָּׁת
סְמוּכִים פְּתִיחוֹן לְדִי רַחֲמֵי וְלֹא לְרַחֲמֵי
עֲזָמוֹ לִכְן לֹא הוֹרֵךְ לְפָרֵשׁ וְאִם
דְּהִמּוּכָר אֵת הַסְפִּינָה (בִּצִּי דף פד)
אֲמַרְיִן רַב וְשׁוֹמָל לְדִמְרִי מְרֻיָּהוּ
כְּלוֹ שֶׁל אִם קוֹנֵה לוֹ כֻּלָּ מִקּוֹם
חוּץ מִרַחֲמֵי מִשְׁמַע דְּמִדָּד וְהֵיכֵן עַל
גִּבִּי סִימָטָה לֹא קִינִי אֲלֵא דוֹקָא כְּלוֹ
קוֹנֵה לוֹ דִּהֲכָא דִּמְרֵי רַב דְּקוֹנֵה
בְּסִימָטָה וְיִלֵּל אֲחֵר מִיירִי כְּשֶׁהִיא
מִתְחִילָה מוֹנֵה כְּכִילוֹ קוֹדֵם קִינִי וְלֹא
שֶׁהִיא הִמּוּכָר שֶׁם בְּשַׁעֲת מְכִירָה אֲבָל
הֵיכֵן עַל גִּבִּי קִרְקַע שֶׁל סִימָטָה לִשְׁם
קִינִי קוֹנֵה וְעוֹד יִלֵּל דִּהֲכָא מִיירִי
אִפִּי יִנְאָת מִיד לְרַחֲמֵי דְלַעֲנִין לְהִתְחַיֵּב
בְּאוֹנֶסֶן קִינִי מִשְׁכֵּה דְרַחֲמֵי אִף עַל
גִּבִּי דִלָּא קִינִי לַעֲנִין מִקָּח כְּמוֹ שׁוֹאֵל
קוֹרְדוֹם לְרַב הוֹנֵא דִּלְמַר לְקַמֵּן דְּקִינִי
בְּמִשְׁכֵּה לְהִתְחַיֵּב בְּאוֹנֶסֶן אִף עַל גִּבִּי
לִלָּא מִינָה לְחוּרָה:

שהוא של הקדש שמכיון ששגג בו המשאיל ונתחייב דמי טובת הנאה להקדש יאחז הנייתה לחולין: ואי לא קנאו. במשיכה אחמי מעל המשאיל עד שיצקע בו השואל: ופליגא. נמי דרב הונא אדר' אלעזר: הרע

לגזול אלא כל אחד דעמו להחזירו אחר צקוע ולא יא' לחולין אלא מה
צברשותיה אלא נראה לר"י דתוספתא איירי בגזברים המסורות להן ר
אלא נמכונו להוציא מרשות שהוא שם כדפי' לעיל) וסיפא דקמני
שנמכונו להוציא מרשותו והא דתנן בהנהגה אין מועל אחר מו
ורבב הם איירי בשאינם גזברים דאי בגזברים אפילו קדושת ד
נראה לר"י לכאורה שיא' כל הקורדוס לחולין בשאלה זו ולכן חב
שבא אפי' להפסד כולו להקדש והפי' זה נוטל אלא או קורה של
דאי' למה הוציק הפסד לפי טובת האדם כיון שכלל הזמן שנתנה
הוא הגאה שנומן לשאל ומותר לצקע עד זמן השאלה ולא יו
לצקע כיון שמעורב צאותו קורדוס חולין והקדש מאי שגא ממש
שמעורב חלקו בשל הקדש וי"ל כיון שהשאלו ומעל בשאלה יאחא כלל
לחזירו מעל לפי כל מה שהוציא מרשות הקדש ומתן לחזירו גם כ
כילה כי כולה הפסיד להקדש אבל כאן לא הפסיד להקדש אלא
בכפ' משיבם בשומרים. [א] לא להתחייב צאונסין י קאמר ד
ד' דהנא לפני שומר חנם והוא הדין שומר שכר בגניבה
למיימר דקאי אשוכר שתקנו משיבם ולא קנו מעות דהא ש
לענין חזרה קאמר דשוכר ושאל מיד שמעכו בהבטחה מרשות הבטנ

השואל קורדרום מחביר
לעשרה ימים. ביקע בו
קנאו. הוא חזק להשתמש
בו ימי שאלתו ואין המשאל
יכול לחזור בו. (קדושין מז).
כך תיקנו משיכה
בשומרים. שלא יתחייב
שומר צמירה עד שימשוך.
(ב"ק עט).